

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul(a)_, domiciliat(ă) în _ formulez acțiune pentru

DECLARAREA MORȚII PREZUMATE

a dispărutului(ei)_, născut(ă)_, la data de_, cu ultimul domiciliu în_, dispărut(ă) de la domiciliu la data de_.

Motivele acțiunii:

în fapt, prin sentința civilă nr._, din_pronunțată de Tribunalul_, s-a

declarat dispariția persoanei amintite.

De la data ultimilor știri din care rezultă că era în viață au trecut mai mult de patru ani, iar de la data afișării hotărârii de declarare a dispariției a trecut mai mult de 6 luni și totuși nu au apărut vești că ar mai fi în viață (pentru cazurile de excepție se va indica împrejurarea și data când a avut loc).

în vederea rezolvării acestei cereri, vă rog să cereți informații prin organele primăriei și poliției, iar pe baza probelor administrate să declarați mort prezumat pe_, deces care a avut loc la data de_.

În drept, îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 16 alin. 2 (alin. 3 în cazurile de excepție) din Decretul nr. 31/1954, ale art. 40 din Decretul nr. 32/1954 și art. 2 alin. 1, pct. 1, lit. g C. proc. civ.

Dovada acestei cereri înțeleg s-o fac cu martorii:_.

Depun copia hotărârii de declarare a dispariției.

Prezenta cerere o depun în patru exemplare, două pentru a fi afișate și unul pentru comunicare, timbru fiscal în valoare de _lei și timbrul judiciar în valoare de lei.

Data depunerii__

Semnătura__

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI_

Explicații teoretice

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

1. SEDIUL MATERIEI. Regulile de procedură sunt prevăzute de art. 36-38 din Decretul nr. 32/1954.

Cererea este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială și-a avut domiciliul persoana ce urmează

a fi declarată moartă și se timbrează.

2. **CONDIȚII.** Cel declarat dispărut poate fi declarat mort, tot **PRIN HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ**, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) în prealabil să fi fost declarată dispariția prin hotărâre judecătorească;

b) să fi trecut 4 ani de la ultimele știri din care rezultă că era în viață;

c) să fi trecut cel puțin 6 luni de la afișarea extrasului de pe hotărârea rămasă definitivă a instanței, prin care s-a declarat dispariția.

3. **CAZURI de EXCEPȚIE.** De la regula că declararea dispariției constituie o procedură prealabilă obligatorie pentru declanșarea acțiunii în declararea morții prezumate a unei persoane, art. 16 alin. 3 din Decretul 31/1954 exceptează cazul în care dispariția a avut loc:

a) în cursul unor fapte de război;

b) într-un accident de cale ferată;

c) într-un naufragiu;

d) în orice altă împrejurare asemănătoare care îndreptățește a se presupune decesul, cum ar fi, de exemplu, un cutremur, accident de aviație, catastrofa minieră, inundație etc.

În cazurile enunțate, declararea prealabilă a dispariției nu mai este necesară.

Cel ce sesizează instanța trebuie să dovedească că dispariția s-a datorat unuia din cazurile enunțate și a trecut cel puțin un an de la data împrejurării în care a avut loc dispariția.

4. **CALCULUL TERMENELOR.** În primul caz când se impune declararea prealabilă a dispariției persoanei, termenul de 4 ani se calculează de la data ultimelor știri din care rezultă că persoana dispărută era în viață, iar în cazurile de excepție, termenul de 1 an prevăzut de art. 16 alin. 3 din Decretul nr. 31/1954 se stabilește de la data împrejurării care îndreptățește a se presupune că a avut loc decesul.

Dacă instanța nu poate stabili ziua ultimelor știri, nici ziua împrejurării în care a avut loc dispariția, termenele de 4 și respectiv 1 an se vor socoti de la sfârșitul lunii ultimelor știri sau în care împrejurarea a avut loc, iar în cazul în care nu se poate stabili nici luna se va fixa ca dată a morții ultima zi a anului calendaristic, când a avut loc dispariția (art. 17 din Decretul nr. 31 din 1954).

5. **COMORIENTȚII.** În cazul în care mai multe persoane au murit în aceeași împrejurare (accident, cutremur, catastrofa feroviară sau minieră etc.), fără să se poată stabili dacă una a supraviețuit alteia, ele sunt socotite că au murit deodată. Aceasta înseamnă că data morții va fi aceeași pentru aceste persoane (art. 21 din Decretul nr. 31/1954). Principala consecință a acestei dispoziții constă în faptul că persoanele decedate deodată nu se moștenesc unele pe altele, chiar dacă legea le-ar permite acest lucru, ci fiecare este moștenită de rudele rămase în viață.

6. EFECTELE HOTĂRĂRII. Declararea judecătorească a morții se întemeiază pe o prezumție de moarte, din care rezultă o altă prezumție, și anume că cel mort a fost în viață până la data stabilită prin hotărâre.

Hotărârea de declarare a morții produce aceleași efecte ca și moartea propriu-zisă, cele mai importante fiind:

- a) se deschide succesiunea celui declarat mort (art. 651 C. civ.);
- b) căsătoria celui declarat mort se desface, soțul în viață putând intra într-o altă căsătorie (art. 36 C. fam.);
- c) drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial ale celui declarat mort se transmit moștenitorilor și pe aceeași dată se sting drepturile și obligațiile cu caracter personal, care sunt netransmisibile: renta viageră, uzufructul etc.;
- d) se instituie tutela, dacă sunt îndeplinite cerințele art. 13 C. fam.;
- e) se reziliază contractele intuitu personae (contract de muncă, de mandat).

LegeAZ.net